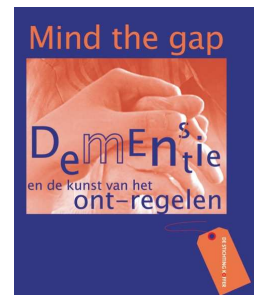

**Welkom bij de derde en laatste Nieuwsbrief van
Mind the gap, dementie en de kunst van het ont-regelen**

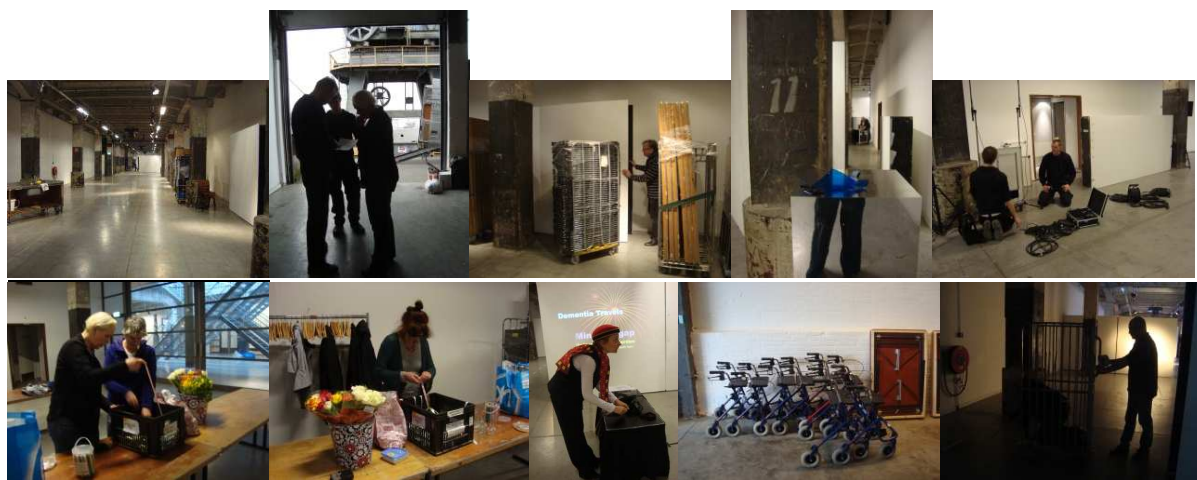
In deze nieuwsbrief brengen we u met plezier op de hoogte van de conferentie die op 7 maart jl. plaats vond in Loods 6 te Amsterdam.

Met ca. 80 deelnemers en 25 (internationale) medewerkers die ook afwisselend deelnamen aan het programma hebben we een gemêleerd en geïnteresseerd gezelschap gevormd uit alle 'hoeken' van het dementie werk- en leefveld.

We willen u langs deze weg hartelijk bedanken voor al uw hulp die u geboden heeft om mensen op de hoogte te brengen én te interesseren voor deze conferentie. Mede door uw inbreng heeft deze conferentie kunnen worden wat het is geworden, hiervoor DANK!

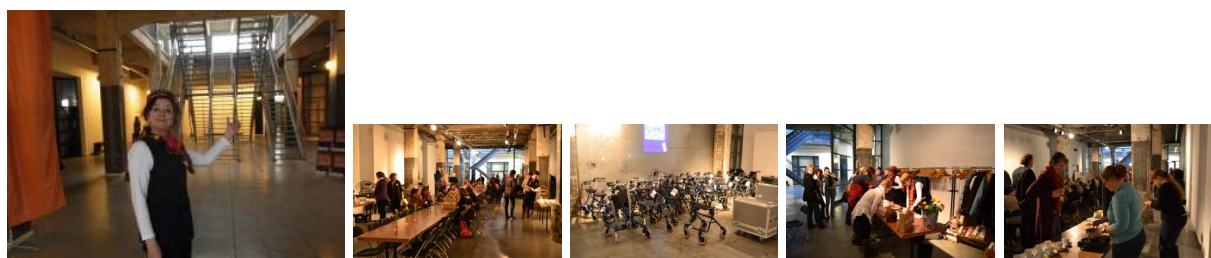
6 maart 2012   Voorbereiding Mind the Gap in Loods 6

Om 1 uur betreden wij de lege ruimte. Met hulp van vele handen en voeten ontstaat de vorm waar vanuit we de volgende dag aan de slag kunnen.

7 maart 2012   Mind the Gap, dementie en de kunst van het ont-regelen

Vanaf 7.30 activiteit op de werkvloer. Alle medewerkers arriveren en vanaf 8.45 staat iedereen klaar om de deelnemers te ontvangen.

Na inschrijving, ontvangst van reisbescheiden en een kopje koffie is het tijd voor:

Dementia Travels

Tijdens de reis ervaren we de verschijnselen van dementie dankzij, al zeggen we het zelf, de goed geregelde organisatie en de vakkundige reisleiding van Dementia Travels. Door omstandigheden, die vanzelfsprekend buiten de schuld van de organisatie liggen, eindigt de reis enigszins fataal en vindt een ieder zijn eigen weg uit de Gap in de hoop bij te komen bij een bakkie troost, een zoethoutertje of de tentoonstelling van 'Granny's world wide wanderings' van Pauline Gerner.

Dementia Travels is mogelijk gemaakt door [tiny hero PRODUCTIONS](#), Ellen van Rossum, Charlotte Langemeijer, Marianne Aerts, Matthias Vogels, Carla Frayman, Pauline Gerner en Marjolein Baars.

Na het officiële welkomstwoord vertrekken we naar de grote ruimte. In het kader van het 'in beweging blijven' en 'creatieve oplossingen voor beperkte budgetten' neemt iedereen de hele dag zelf haar of zijn stoel mee naar de volgende plek.

Peter Paul Gerbrands neemt ons in zijn inspirerende presentatie mee in het scheppen van een kader *in relatie tot het maken van beleid* waarin helder wordt wat er nodig is om van oude patronen naar nieuwe uitgangspunten te komen zodat creativiteit actief gestimuleerd wordt en sociale souplesse ontwikkeld kan worden.

Vanuit *I don't mind the gap* nodigt hij ons uit om in werkgroepen ter plekke aan de slag te gaan vanuit **Hoe zou u het aanpakken?** Bij terugkomst delen de verschillende groepen hun ervaringen en bevindingen.

Enkele bevindingen:

- We hebben elkaar de vraag gesteld: wat bindt ons? We hebben ervaringen uitgewisseld door elkaar vragen te stellen. Wat doet dementie met diegene die het treft? Wat doet het met ons die er om heen staan? Wat leren we van mensen met dementie? Wat er uit kwam is dat we vinden dat de demente mens mindful is. Ze durven in een wereld te stappen die wij niet kennen. Als wij het willen zien kunnen we er veel vinden.
- Het was heel leuk om ervaringen uit te wisselen. Het zou goed zijn als nieuwe werkkenden in de zorg 'out of the box' leren denken en zich daardoor meer kunnen afstemmen op de bewoners en hun wondere wereld meer gaan verkennen.
- we hebben geconcludeerd dat er bewustwording nodig is om een patroon te veranderen – wij zouden moeten meemaken wat de bewoners ervaren als we ze te eten geven. Bijvoorbeeld: als we ze een taartje geven.
- We hebben geconcludeerd dat er nog best nog veel 'gaps' zijn. Een voorbeeld hiervan is: hoe brengen we voor het voetlicht dat we veel expertise hebben door de omgang met bewoners, dat we veel van hen leren en waarom we hen graag verzorgen? Hoe brengen we dat naar diegenen die in de bovenlagen beslissingen nemen?

- Er kwam naar voren dat ook de mantelzorgers expertise hebben, maar hoe bereiken we als mantelzorgers dat onze ideeën worden meegenomen door het huis.
- Een belangrijk onderwerp was: hoe kunnen we komen tot acceptatie van de realiteit van dementie? Ik zat 5 jaar in ontkenning. Met een verandering van het paradigma wordt het ook makkelijker om een bijdrage te leveren. De meest logische stap is om dat met z'n allen te doen. Wil de maatschappij 'dementie-proof' worden dan moet de kritische massa groter worden.

Ondertussen zijn in de voorhal de voorbereidingen getroffen door **Peter Pan**, alias Peter Jansen, ondersteunt door Tamara Jansen, Carola den Turck, Desiree de Jong, cliënten van ASVZ begeleid door Nathalie van Gogh en Anja Vermeulen, en Marion van Beekhof. De verschillende ingrediënten worden vakkundig én uitgebreid voorgeproefd door de conferentieleiding!

Als de uitwisselingen van de workshops klaar zijn, gaan we aan tafel! Soep wordt uitgeserveerd en we doen op een andere manier nieuwe energie op. Met veel smaak genieten we van een (h)eerlijke lunch!

De workshops in de middag staan in het teken van *Mind the gap in relatie tot het maken van beleid vanuit het perspectief van de manager/teamleider/verzorgende/familiedid/vrijwilliger van de mens met dementie.*

De partners van het Europese project 'Quality of Life (QoL), creative pathways of family learning' delen hun bevindingen in workshops van 30 minuten. Door persoonlijke omstandigheden zijn Ali Smith and Lynda Nesbitt van Superact/LMN niet aanwezig. Rosalind Campbell vervangt hen.

- **Workshop 1: Hotel Rollator, uni-T (Oostenrijk)**
door Edith Draxl, kunstenaar en Bettina Mitter, project manager
- **Workshop 2: Van Kunst naar Kunde, De Stichting Koffer (Nederland)**
door Marjolein Baars, Pauline Gerner en Carla Frayman (kunstenaars en trainers)
Johan Remmers (manager), Connie Klijn en Babs van Laarhoven (teamleidsters),
Sylvia Koridon (verzorgende) en Lies van der Gragt (vrijwilligster)
- **Workshop 3: Peter's Dance Centre Prague (Tsjechië)**
door Dr. Petr Veleta, danser, choreograaf, dansleraar, assistent-directeur van het
Nationaal Theater in Praag, hoofd van de organisatie, "Peter's Dance Centre 'in Praag.
- **Workshop 4: The Abbyfield project, Live Music Now (Engeland)**
door Rosie Campbell
- **Workshop 5: Practical Knowledge in Arts-based Work with People with
Dementia: Some Ideas on Trainer Training, Theatr Academy Helsinki
(Finland)** door Kai Lehikoinen, PhD, hoofd van de Educatie en Ontwikkeling Services

Na een korte voorstellingsronde krijgt iedereen 2 x maal de mogelijkheid een workshop te kiezen en aan de slag te gaan.

Na de tweede ronde nodigt Peter Paul mensen uit om te vertellen wat ze in de workshops ontdekt hebben en wat ze met de anderen willen delen.

Enkele reacties:

- **dansworkshop van Petr Veleta**

1. Nadat ik in de workshop me verplaatst heb in een dame van 102 jaar oud, kan ik me nu voorstellen dat deze dame zich 49 voelde in plaats van 102. Ik vond het geweldig
2. Ik heb ervaren hoe belangrijk het is om aan te sluiten bij diegene met wie je werkt, maar dat je daar ook niet te flauw mee om moet gaan. Ik vond de tapdance geweldig inspirerend.

- **workshop van Rosie Campbell**

Tijdens deze workshop ontstond een debat over het nut van reminiscentie. Is het nodig dat iemand wordt herinnerd aan vroeger? Het geeft sommige deelnemers aan het gesprek de indruk dat er nog iets verbeterd kan worden. Iets kan toch ook gewoon prettig voelen. Die vragen zich af of we onszelf soms niet voor de gek houden omdat wij denken dat er nog iets te verbeteren valt of iemand nog opgepept kan worden. Andere deelnemers hadden de ervaring dat reminiscentie juist wel een goed effect kon hebben. De conclusie van het gesprek was dat er meerdere benaderingen mogelijk zijn. De beleving van het moment blijft echter uitermate belangrijk.

- **workshop van De Stichting Koffer**

Binnen De Stichting Koffer workshop vonden verschillende activiteiten plaats door de kunstenaars, trainers, de teamleiders, de manager en verzorgende en vrijwilligers.

- Het onderdeel wat **Marjolein Baars, Carla Frayman en Pauline Gerner**

hebben verzorgd als trainers van 'van Kunst naar Kunde' bestond uit het voor de deelnemers mogelijk maken om in te stappen in het creatieve en sociale proces d.m.v. beeldende, dramatische en muzische kunsten. Er werd met plezier gewerkt en zeer genoten van de snelheid en simpelheid waarmee contact en creativiteit ontstaat door te doen. Vanuit het tekenen, vertellen en zingen is leuk en valt mee. Je kunt vanuit die bezigheden heel eenvoudig contact maken. Het geeft makkelijk toegang tot plezier in de dagelijkse bezigheden en dat is heel belangrijk.

- De **workshop van teamleiders Connie Klijn en Babs van Laarhoven**

Doel was vooral mensen te laten ervaren wat het betekent om dementerend te zijn, juist omdat deze mensen zo afhankelijk zijn van anderen is bewustwording belangrijk. We hebben enthousiaste reacties gehad; wat een leerzaam en leuk spel, kan ik het kopen, ik zou het graag willen lenen, hoe hebben jullie dat gedaan, welke spelregels hanteer je? Een deelnemer aan het spel ziet het maken van een dergelijk spel als een mooie opdracht voor haar studenten, de ander ziet het als een leuke activiteit voor tijdens een teamdag. Deelnemers deden goed mee, geen géne maar het volgen van een ieders impuls was ruimschoots aanwezig.

Mooie discussies; wel of geen twee cliënten op één kamer, wel of geen verdikkingsmiddel in mijn zo geliefde Chablis?

Het spel doen tijdens de workshop was een charmante en ook interessante ervaring. Het was best gek te beleven hoe het is als in alle drinken verdikkingsmiddel zit.

- De reacties van de **workshops van Johan Remmers, Lies van der Gragt en Sylvia Koridon** zijn verweven met de reacties vanuit expertise in het werkveld.
- **workshop van Uni-T**; hier zijn geen reacties van genoteerd. Aan de foto's te zien is echter duidelijk dat men met veel plezier uitgewisseld heeft!
- **workshop Kai Lehikoinen**

Vragen na afloop:

1. What defines the quality of the work? It is more about how the arts are applied when you have good results. The application defines the quality.
2. How do you feel a course should be organised? There is a method called Triple C. (Het is een methode gebruikt in de intensieve zorg)

Reactie: Hoewel de workshop op zich vrij theoretisch is en taaie kost, wil ik wel zeggen dat deze informatie heel belangrijk is, wil je kunstvormen inzetten als het gaat om dementie.

Na een korte pauze is er de mogelijkheid met de 'expertise uit het werkveld' naar keuze je vragen te stellen en uit te wisselen met betrekking tot *hoe* je *the gap* kan overbruggen in het werkveld. De mogelijkheden tot gesprek worden geleid door:

- *Peter Paul Gerbrands (directies)*
- *Sandra Trienekens (intersectorale samenwerking)*
- *Marjolein Baars, Pauline Gerner en Carla Frayman (kunstenaars en trainers)*
- *Johan Remmers (management)*
- *Connie Klijn en Babs van Laarhoven (teamleiding)*
- *Sylvia Koridon (verzorgende) en Lies van der Gragt (vrijwilligster)*
- *Anne van Otterloo (familie)*

Bevindingen vanuit 'Expertise vanuit het werkveld'.

Vanuit de teamleidsters Connie Klijn en Babs van Laarhoven:

Aan de hand van

- *ik start een kleinschalige woonvoorziening, hoe neem ik de juiste mensen aan;*
- *hoe ga ik om met grote diversiteit aan hulpvragen binnen één woongroep;*
- *binnen mijn team wordt erg beheersmatig gewerkt, hoe ga ik daar mee om;*

zijn we vanuit vragen en gesprek tot een aantal belangrijke conclusies gekomen:

- *bij aanneming van personeel is het erg belangrijk om helder te hebben wat jouw visie is op zorg en begeleiding van cliënten, op samenwerking binnen een team, én of je een klik hebt met degene die je voor je hebt;*
- *omgaan met grote diversiteit binnen één woongroep; belangrijk is dat je binnen je team overeenstemming hebt over de vraag "Hoe doen we de dingen die we doen, en waarom?", "Wat vinden we belangrijk?"*
- *goede organisatie van je zorg (wie doet wat en wanneer) speelt een rol, dat schept duidelijkheid en rust.*

De orthopedagoog vroeg zich af hoe om te gaan met bijvoorbeeld de situatie wanneer een cliënt ver in zijn dementieproces zit, en steeds meer zorg nodig heeft. Hoe zorg je er dan voor dat de rest van de cliënten er niet bij in schiet? Geen eenduidig antwoord op te geven, je maakt keuzes op basis van wat je ziet en ervaart en betreft bij dat proces verschillende disciplines en de vertegenwoordigers van de cliënt(en). Samen maak je de keuze welke weg in te slaan. Vooral praten/discussiëren (diepgang opzoeken) in dergelijke situaties is belangrijk;

- beheersmatigheid; bewust zijn van je eigen manier van handelen is de eerste stap, vindt dat niet plaats dan is het erg lastig om een bepaalde cultuur binnen een team te veranderen. (Zelf)reflectie is een sleutelwoord in zo'n situatie. Daarnaast; "Laat los, wat zegt die cliënt met zijn gedrag en hoe word ik jouw betrouwbare andere?"

Leuk was dat dit gesprek ook leidde tot contacten na deze conferentie, mensen die bij elkaar in de keuken komen kijken om ervaringen uit te wisselen.

Vanuit de trainers en kunstenaars van De Stichting Koffer; Marjolein Baars, Carla Frayman en Pauline Gerner

Een interessante vraag was: 'Wat zou de training 'Van Kunst naar Kunde' of de experts van DSK kunnen betekenen voor de Mantelzorg?'

Het werd gaandeweg duidelijk dat in dat gebied nogal wat nood ligt zowel bij mantelzorgers zelf als bij mensen die werken met mantelzorgers. We kwamen in gesprek over de mogelijkheid van een 'train de trainer' en 'met elkaar in gesprek gaan' en van daaruit een volgende stap maken.

Wat de kunsten betreft en hun betekenis in het veld van dementie had het gesprek zowel het karakter van een uitwisseling van ervaringen als van ons uit informatie verstrekking over het creatieve en sociale proces en waarom het werkt.

Tevens waren er meerdere vragen over de financiering van de projecten.

Vanuit de manager Johan Remmers:

De mensen die ik gesproken heb waren vooral op zoek naar antwoorden op: hoe maak je management enthousiast voor dergelijke projecten, wat zijn de kosten (materieel en personeel), bevordert een dergelijk project een anders denken en anders werken van medewerkers wat zichtbaar verbetering geeft in kwaliteit van zorg en cliënt-medewerkerstevredenheid. En dit laatste heeft weer een directe verbinding naar de rol van een teamleider die de meerwaarde moet omarmen en moet kunnen uitdragen naar en met het team. In tegenstelling tot veel andere onderwerpen die vanuit de werkvloer voeding geven voor veranderbeleid (down-top), ligt de basis in dit geval bij het enthousiasme en het erkennen van de meerwaarde voor cliënten vanuit een rol van het management (top-down) Daar ligt een belangrijke faciliterende rol in het beschikbaar stellen van tijd voor de training, budget voor de trainers en materiële kosten voor de aanschaf van werkmateriaal.

Verandermanagement begint bij jezelf. Alleen op die basis kan het een doorwerking krijgen naar cliënten, medewerkers en verwanten. Voor het project *Quality of Life* hebben we die ingrediënten samen kunnen maken tot een geslaagd project waardoor medewerkers en verwanten kleine momenten op een dag kunnen pakken om met relatief simpele dingen, cliënten te laten genieten en op die manier wat extra zon in de huiskamers te laten schijnen.

Vanuit familielid Anne van Otterloo

Ik heb de ervaring van de grote kloof tussen de situatie van de dementerende mens en die van zijn naaste en hoe ik de kloof heb kunnen overbruggen door de stap te maken van machteloos naar vreugdevol gedeeld. Van daaruit ontstonden er vragen naar de aandacht voor de mantelzorger. Veel vragen betroffen hoe ik vanuit de professionele zorg ondersteuning kreeg en wat ik daaraan gehad had. Deelnemers aan het gesprek waren het eens dat het van belang is dat de mantelzorger meer begeleiding kan krijgen. Ik heb mijn plannen gedeeld om vanuit mijn ervaring een coaching programma te ontwikkelen om mantelzorgers te gaan ondersteunen.

Vanuit intersectorale samenwerking Sandra Trienekens

De vragen die in de sessie over intersectorale samenwerking werden gesteld kunnen in twee algemene vragen samengevat worden, die zich beide richten op de "basis". De ene set vragen ging over hoe kunst een structurele positie kan krijgen binnen de zorg. Bijvoorbeeld hoe kan kunsttherapie een betaalde baan worden in de ouderenzorg? Hoe zorg je ervoor dat initiatieven als Zona's Kiosk of het werk van contactclowns kunnen renderen? De andere set vragen richtte zich specifiek op de intersectorale teams: hoe geef je er handen en voeten aan in de praktijk? Deelnemers vertegenwoordigden zowel zorginstellingen als kunstinitiatieven en creatieve beroepen.

Wat mij vooral opviel in de discussie was hoe sterk 'kunst als project' voorkomt in het denken en de praktijk. Aan de ene kant bij de deelnemers die daar juist van weg willen en intersectorale samenwerking als een mogelijke oplossing zien, maar niet precies weten hoe je dat moet aangaan. Aan de andere kant klonken er ook positieve geluiden van deelnemers die goede ervaringen hebben met de sponsors van hun projecten. Hun gebruik van de term sponsors is echter interessant omdat het een andere relatie aangeeft dan die waar de notie 'intersectorale samenwerking' op doelt (duurzaam, commitment van alle betrokken partijen en intensieve samenwerking).

Vanuit verzorgende en vrijwilligster Lies van der Gragt Zigterman en Sylvia Koridon

We hebben verschillende disciplines gesproken, zoals psychologe, beleidmedewerkers, collega's uit de zorg, uit de gehandicapten zorg, activiteitenbegeleiders, mantelzorgers, vrijwilligers, muziekdeskundige en docenten.

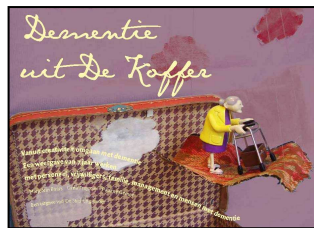
Er kwamen vragen als: wat heb je geleerd op de cursus? Waarom zou ik deze cursus moeten doen? Wat doe je er mee? Hoe kan ik deze cursus aanbieden aan mijn vrijwilligers? Wat heb JIJ er het meest van opgestoken?

Er is ook heen en weer gepraat over het organiseren van zorg en 'activiteiten' samen. Toch wel ons stokpaardje!

De mensen waren vol van alle indrukken. Ze wilden nog wel delen en praten maar het werd wat trager als het ware. En sommigen werden koud!

De feedback vanuit Peter Paul Gerbrands over 'de directie' is nog niet beschikbaar.

Om kwart voor vijf presenteren we onze nieuwe uitgave van De Stichting Koffer **Dementie uit De Koffer**. Het is een boek met de ondertitel *vanuit creativiteit omgaan met dementie* geworden waarin wij, Marjolein Baars, Carla Frayman en Pauline Gerner, uiting geven aan de ervaringen die wij in de afgelopen 7 jaar in het werk met familie, personeel, vrijwilligers, management en mensen met dementie opgedaan hebben.

We hebben dit boek kunnen maken dankzij het Europese project *Quality of Life* en een schenking van de *Human Development Counseling Foundation*. We zijn er blij mee, trots op en hopen dat het met plezier gelezen gaat worden.

Na de eerste exemplaren van **Dementie uit De Koffer** aan onszelf uitgereikt te hebben (we konden het niet laten!), danken we Peter Paul en Sandra (en hier kunnen we onze net ontvangen exemplaren gelijk weer weggeven), alle andere gasten, de technici, alle vrijwilligers en met name onze partners Marianne Aerts (MAERzorg) en Johan Remmers (ASVZ).

En 'last but not least' alle deelnemers: deze conferentie zou niet geworden zijn wat het is geworden zonder ieders bijdrage: DANK JULLIE WEL!

Met voldaan gevoel sluiten we de dag af en is het tijd voor **een drankje en hapje** voor wie nog wil.

En met het boek **Dementie uit De Koffer** en het handboek van **Quality of Life** op CD in de koffer, nemen we moe, voldaan en geïnspireerd afscheid!

We zijn benieuwd wat er vanuit deze dag vol nieuwe ontmoetingen en samenwerkingen zal ontstaan. In ieder geval kregen we vanuit verschillende hoeken al reacties binnen en die wil ik nog graag met jullie delen:

*'Allereerst wil ik je zeggen dat ik het een geweldig mooie dag heb gevonden. Ik heb gelachen, genoten, geleerd, gekeken, en gedeeld. Wat een mooie dag!
De manier waarop jullie de conferentie hebben 'gemaakt' was creatief en inspirerend.....
De ochtend heb ik als deelnemer beleefd en dat was heel fijn.
Zelf had ik het in de loop van de dag dat ik steeds meer wilde delen met de deelnemers.....en kwam ik tijd te kort .....
Ik hoop dat jullie het enthousiasme wat er ook woensdag vanaf straalde kunnen vasthouden in jullie werk!!! Het is zo'n mooie inspiratie voor zoveel mensen om jullie heen! En het boek is ook erg mooi geworden! Iets om trots op te zijn.'*
(Lies van der Gragt-Zigterman)

'Ik wil jullie even zeggen dat ik enorm heb genoten van de conferentiedag. Supergoed georganiseerd, creatieve aanpak, sterke inhoud, afwisseling, de inwendige mens werd verwend, fijne sfeer. Ja, hartstikke goed dus! Jammer dat er "maar" twee workshops gevolgd konden worden. Ik hoop dat jullie ook met een warm en positief gevoel terugkijken op al het werk. Je weet nooit wat je met zoiets bereikt maar volgens mij hebben jullie heel wat zaadjes geplant, ontmoetingen mogelijk gemaakt en mensen de kans gegeven van elkaars expertise gebruik te (gaan) maken.

De volgende dag heb ik in een verzorgingshuis gespeeld en ontmoette ik het afdelingshoofd. Zij was ook bij de conferentie geweest en was ook superenthousiast. Ze blaast daar de boel nieuw leven in en was door de ervaringen van de dag ervoor gesterkt in haar visie. Mooi hè. Ik wens jullie toe dat je uit kan rusten en af en toe iets kan meekrijgen van de oogst, die er na jullie zaaiwerk, zeker zal zijn!' (Anneke Schootstra)

*'Nog maar amper een week geleden stonden we aan de vooravond van een mooie dag!
Nu een week later, is mijn hoofd nog steeds positief gevuld nav de inhoud en organisatie van de Mind the Gap conferentie en jullie mooie boekje!
Wat een prachtig document is dat geworden, je wordt er blij van als je erin gaat lezen!'*
(Margreet Gillebaart)

Zoals u wellicht gemerkt hebt, zijn we, helaas, niet zoals gepland de hele dag te volgen geweest via de sociale media. Hans Prummel, voor al uw tweets en faces, was ziek.

De Stichting Koffer richt zich de komende tijd op het geven van trainingen voor kunstenaars, mensen in het werkveld en/of organisaties die zich in de 'op de kunsten gerichte' aanpak van De Stichting Koffer willen ontwikkelen. Tevens kan 'Dementia Travels' worden geboekt; op zichzelf staand als info-tainment of in combinatie met kick-off, congres, themadag of training. Verder blijven wij vanzelfsprekend ons bekende maatwerk leveren.

Kortom, wilt u samen-werken, een andere aanpak of heeft u nog vragen over mogelijkheden van trainingen, samenwerkingsverbanden en/of wilt u het handboek van het project *Quality of Life* lezen, dan nodigen wij u uit om contact op te nemen of informatie te downloaden via www.destichtingkoffer.nl of www.quoflife.eu. U kunt ons bereiken op 020-6255091, 06-27366462 of info@destichtingkoffer.nl.

Voor wie een exemplaar van **Dementie uit De Koffer** wil bestellen: stuur een e-mail naar info@destichtingkoffer.nl en u krijgt het boek na betaling van €12,50 plus €3,50 verzendkosten opgestuurd.

Hetzelfde geldt voor de 12-delige kaartenserie **Granny's world wide wonderings**: €7,50 plus €2,50 verzendkosten.

Bestelt u boek en kaarten dan is het €20 plus €4 verzendkosten.

De foto's in deze nieuwsbrief zijn gemaakt door Charlotte Langemeijer, Matthias Vogels, Pauline Gerner en Titus van Roon. DANK!

Hartelijk dank voor alle hartverwarmende acties en reacties en graag tot een volgende keer!

mede namens, Marianne Aerts, MAERzorg en Johan Remmers, ASVZ Vincentius, hartelijke groet van

Marjolein Baars, De Stichting Koffer

Mind the gap, dementie en de kunst van het ont-regelen
is mogelijk gemaakt door

Programma "Een leven lang leren"

En alle deelnemers!